

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I. EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Os orzamentos requiren para a súa completa aplicación a adopción de diferentes medidas, unhas de carácter puramente executivo e outras de carácter normativo, que pola súa natureza deben adoptar rango de lei e que como precisou o Tribunal Constitucional non deben integrarse nas leis anuais de orzamentos xerais senón en leis específicas.

O debate doutrinal acerca da natureza das chamadas leis de acompañamento foi resolto polo Tribunal Supremo, que configurou este tipo de normas como leis ordinarias cuxo contido está plenamente amparado pola liberdade de configuración normativa da que goza o lexislador e que permiten unha mellor e máis eficaz execución do programa do Goberno nos distintos ámbitos nos que desenvolve a súa acción.

Dende esta perspectiva, tendo presente a actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos se explicitan na Lei de Orzamentos Xerais da Comunidade para o ano 2015, e ao obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, o presente anteproxecto de lei contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que, con vocación de permanencia no tempo, contribúen á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola comunidade a través da execución orzamentaria.

Este é o fin dunha norma cuxo contido esencial o constitúen as medidas de natureza tributaria, se ben se incorporan outras de carácter e organización administrativa.

II

Esta norma legal, contén dous títulos, o primeiro dedicado as medidas fiscais e o segundo as medidas de carácter administrativo. O título I consta de tres capítulos, relativos o primeiro aos tributos cedidos, o segundo, aos tributos propios e o terceiro, ao Imposto Compensatorio Ambiental Mineiro. O Título II consta de doce capítulos, dedicados, respectivamente, as subvencións, patrimonio, xogo, emerxencias, turismo, comunicacións audiovisuais, urbanismo, emprendemento e competitividade económica, cámaras oficiais, comercio e minas, servizos sociais, medidas de racionalización e disciplina e sustentabilidade económica. Tamén contén cinco disposicións adicionais, unha derogatoria e cinco disposicións derradeiras.

Polo que atinxe as medidas fiscais, contempladas no título primeiro, cómpre sinalar as seguintes:

En canto aos tributos cedidos, o capítulo I deste título recolle, en primeiro lugar, a forma na que pode acreditarse a condición de familia numerosa. Tamén se contempla a forma de acreditar a asimilación ao descendente do fillo ou filla concibido ou concibida e non nacido ou nacida.

En relación co Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas, modifícase a dedución xa existente por nacemento e adopción de fillos, coa finalidade de ampliar o importe da dedución de 360 a 1.200 euros e a 2.400 euros, segundo se trate do segundo ou terceiro fillo respectivamente, para o caso de que a base imponible menos os mínimos persoal e familiar fose menor ou igual a 22.000 euros e a dedución por coidados de fillos menores incrementando o límite da dedución desde 400 a 600 euros cando estes sexan dous ou mais. Tamén se modifica a dedución por aluguer de vivenda, duplicándoa no caso de que o contribuínte tivese dous ou mais fillos menores de idade.

Ademais, modifícase a dedución por investimento na adquisición de accións e participacións sociais en entidades novas ou de recente creación, co obxecto de dar cabida as cooperativas, esixindo os mesmos requisitos establecidos para as restantes entidades comprendidas na dedución.

Por último, engádense dúas novas deducións neste imposto, a primeira e unha dedución por doazóns que teñan por finalidade a investigación e desenvolvemento científico e a innovación tecnolóxica e a outra, e a segunda é unha dedución pola instalación na vivenda habitual de sistemas de climatización e/ou Auga Quente Sanitaria nas edificacións que empreguen fontes de enerxía renovables.

En relación co imposto sobre hidrocarburos modifícase o tipo autonómico de devolución do gasóleo de uso profesional co obxecto de permitir ao sector do transporte profesional obter a devolución da totalidade do imposto satisfeito, pasando a ter a tributación efectiva máis baixa dende o ano 2004, no que se tributaba a 12 euros por cada 1.000 litros sen posibilidade de devolución.

No que respecta aos tributos sobre o xogo, revísase a normativa vixente cunha serie de modificacións de carácter técnico, co obxecto de unificar os criterios na aplicación das diferentes figuras que gravan o xogo, cando as circunstancias concorrentes no desenvolvemento do xogo son coincidentes ou moi semellantes.

Así, no referente a taxa sobre rifas, tómbolas, apostas e combinacións aleatorias, inclúense nas exencións do pago desta taxa os xogos que estiveran excluídos do ámbito de aplicación da Lei reguladora do xogo de Galicia. Por outra parte, engádense dúas matizacións na regulación da base imponible destes xogos. A primeira, cando se trate de apostas nas que este elemento do tributo poda establecerse pola diferenza entre a suma total das cantidades apostada e o importe dos premios satisfeitos polo operador, para as que se contempla que esta cuantificación referirase ao ano natural. A segunda, simplemente para

recoller que réxime de estimación directa da base impositiva é o que terá carácter xeral na súa determinación e que para a súa determinación mediante o réxime de estimación obxectiva aplicaranse as magnitudes, índices, módulos ou datos previstos regulamentariamente. Por último, establécese unha regra propia de devengo para o caso das apostas nos que a autorización permita o desenvolvemento do xogo dun xeito continuado ao longo do tempo, de xeito que no primeiro ano o devengo coincidirá coa data da autorización e nos anos seguintes co 1 de xaneiro de cada un deles.

No que se refire a taxa sobre xogos de sorte, envite ou azar realízanse, tamén, dúas matizacións na regulación da base impositiva destes xogos. Por unha parte, no caso dos xogos e concursos difundidos mediante radio ou televisión e os que se realicen, total ou parcialmente, mediante servizos de telecomunicación sobretarifados ou con tarificación adicional, se establece cal é o valor dos premios e que gastos adicionais débense incluír a maiores. Por outra parte, engádese que na determinación da base impositiva poderán ser empregados os réximes de estimación directa ou de estimación obxectiva, regulados na Lei Xeral Tributaria. Poderán igualmente determinarse, mediante convenios, servindo en todo caso como signos, índices ou módulos, o número e o valor dos billetes, boletos ou xustificantes de participación, calquera que sexa o medio a través do que se expidisen ou emitisen, o importe dos premios e/ou as bases de poboación.

Este capítulo péchase con catro modificacións en canto as disposicións formais e procedementais. A primeira delas refírese a modificación do artigo 21 do Texto Refundido das disposicións legais da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de tributos cedidos polo Estado, coa finalidade de que mediante orde da Consellería de Facenda se poda determinar a documentación necesaria a presentar xunto coas autoliquidacións do imposto de transmisión patrimonial e actos xurídicos documentados e o imposto de sucesións e doazóns. A segunda refírese a comprobación de valores, co obxecto de aclarar o precepto para que sexan obxecto dunha correcta interpretación polos operadores xurídicos. A terceira, refírese a liquidación e pagamento da taxa fiscal sobre rifas, tómbolas e combinacións aleatorias, recollendo o suposto das apostas nas que a autorización permita o desenvolvemento do xogo dun xeito continuado ao longo do tempo e establecer a obriga dos suxeitos pasivos de presentar declaración dos feitos sometidos a gravame na forma, lugar e prazos que se establezan por orde da consellería competente en materia de facenda. A última, establece unha nova obriga de subministro de información para os operadores de xogo, co fin de facilitar o debido control do cumprimento das obrigas tributarias dos suxeitos pasivos dos tributos sobre o xogo, e, especialmente a integridade da base impositiva.

Polo que se refire aos tributos propios, o capítulo II, recóllese en primeiro lugar, modificacións en materia do imposto sobre contaminación atmosférica entre as que cabe sinalar: A supresión do artigo 5 da Lei 12/1995, referente aos órganos competentes, incorporando o contido do apartado primeiro no artigo 14 e suprimindo o apartado segundo dado que a Comisión galega de Medio Ambiente é un órgano que deixou de existir. Na

base imponible, por un lado, co obxecto fundamental de recoller a estimación indirecta como réxime de determinación da base imponible e mellorar a regulación do suposto no que a Administración pode sinalar de oficio a base que corresponde a cada foco emisor, indicando os datos de emisión que pode empregar ao efecto e, por outro, co obxecto de regular pormenorizadamente o réxime de determinación da base imponible por estimación directa, contemplando os procedementos de medición con indicación das normas de normalización aplicables aos mesmos. Tamén se modifica, os preceptos relativos as normas de xestión do tributo, co obxecto de adaptalos as modificacións producidas na lexislación xeral de carácter tributario e que entraron en vigor con posterioridade á Lei 12/1995. Estas modificacións contemplan os aspectos de aplicación do imposto, o exercicio das funcións de aplicación e revisión, así como o exercicio da potestade sancionadora e as funcións de colaboración e auxilio na aplicación deste imposto que corresponden aos órganos administrativos competentes en materia de medio ambiente. Regúlase a presentación de declaracións e autoliquidacións con especial fincapé nos procedementos telemáticos elaborados para iso. Finalmente engádense dúas disposicións derradeiras á Lei 12/1995 coa finalidade de habilitar a lei de orzamentos a modificar calquera elemento do imposto e para autorizar a consellaría competente en materia de facenda ao desenvolvemento regulamentario desta lei.

Polo que se refire as taxas administrativas, as modificacións introducidas na Lei 6/2003 de taxas e prezos obedecen, ben a creación de novas taxas ou ben a modificación das vixentes. Destacan polo seu impacto económico a creación da licenza única interautonómica en materia de pesca continental e a licenza única interautonómica en materia de caza e determinadas actuacións no ámbito de portos.

Polo que respecta ao canon da auga, a modificación consiste no establecemento para o caso de fugas de auga dun sistema tarifario diferente ao que rexe para os usos domésticos e asimilados, coa finalidade de non penalizar ese consumo involuntario.

O capítulo III deste título refírese a creación do Imposto Compensatorio Ambiental Mineiro (ICAM). Este capítulo divídese en catro seccións que regulan, respectivamente, as disposicións xerais, os elementos do ICAM, a aplicación do ICAM e o Fondo Mineiro Ambiental e Paisaxístico. O ICAM é un tributo propio da Comunidade Autónoma de Galicia, de carácter ambiental e orientado a compensar as externalidades negativas xeradas polas actividades de extracción, explotación e almacenamento de minerais metálicos. O ICAM configúrase, pois, como un imposto ambiental finalista co obxecto de:

- Internalizar o custo do uso que do ambiente fai a actividade mineira que se desenvolve no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.
- Incentivar a aplicación das mellores técnicas, ferramentas e prácticas de xestión ambiental polo sector mineiro galego.
- Promover a investigación e desenvolvemento de procesos mineiros máis eficientes dende o punto de vista ambiental.

- Promover a aceleración na restauración das superficies e solos afectados.

En canto as medidas administrativas que se recollen no título II, cómpre destacar:

No relativo a subvencións, realízanse diversas modificacións dirixidas a permitir a continuidade das subvencións concedidas ás empresas que solicitasen a declaración de concurso de acredores voluntario e que este adquira eficacia nun convenio e abrir a posibilidade de xustificación das subvencións mediante procedementos de custos simplificados, favorecer a actividade empresarial a entidades que se encontran nunha situación de dificultades económicas.

No capítulo II do Título II, dedicado ao patrimonio, modifícanse varios preceptos da Lei 5/2011, dirixidas a que asignación de competencias sexa coherente, tanto á hora de adquirir, como á hora de allear. Neste ámbito, tamén se modifica o precepto relativo a obriga de comunicar, resultando a redacción máis completa e a competencia para acordar a cesión de bens mobles no ámbito da administración xeral. Por último, engádesse unha nova disposición adicional para regular o réxime administrativo da sucesión intestada a favor da Comunidade Autónoma de Galicia.

No que respecta as competencias administrativas en materia de xogo, o capítulo III do Título II, contempla a posibilidade de abrir salas apéndice ou adicionais aos casinos autorizados, como instrumento para a dinamización da actividade económica, cun impacto directo tanto no sector do xogo, como noutros relacionados, sinaladamente no do turismo, coa ampliación da oferta de ocio.

No ámbito de emerxencias, modifícanse os artigos 50.1, 51.1 e 52.1 da Lei 5/2007. Tales artigos tipifican respectivamente as infraccións moi graves, graves e leves sendo competentes para sancionar o Consello da Xunta, o titular consellería con competencias na materia e os xefes territoriais ou alcaldes por ese orde. O obxecto da modificación consiste en reordenar os tipos relativos ás dúas condutas descritas incluído ámbalas dúas dentro do catálogo de infraccións graves e polo tanto sancionables dentro do ámbito da consellería con competencias na materia.

No capítulo dedicado ao turismo, realízase unha única modificación, engadindo un artigo a Lei 7/2011, relativo as vivendas de uso turístico, no que se inclúe unha nova tipoloxía de aloxamento, coa peculiaridade de que poda ser ofertado por particulares na súa propia vivenda.

O capítulo VI do Título II, dedicado ao comunicación audiovisual, incorpóranse tres preceptos dirixidos a regular determinados aspectos relativos as adjudicacións de concesións para a prestación de servizos de comunicación audiovisual que foron transformadas en licenzas como consecuencia da entrada en vigor da Lei 7/2010, do 31 de marzo, xeral de comunicación audiovisual.

No ámbito do urbanismo, contéplase un conxunto de propostas que pretenden modificar distintas leis autonómicas sectoriais que regulan a emisión de informes necesarios na tramitación do planeamento. Neste senso, faise preciso sistematizar e unificar, con respecto aos informes que debe emitir a Administración autonómica, o momento da súa solicitude, o prazo para a súa emisión e, no seu caso, os efectos derivados do silencio administrativo.

No capítulo dedicado ao emprendemento e competitividade económica, modifícase o precepto relativo as funcións do Consello Galego de Economía e Competitividade, dotando de contido ao informe anual legalmente previsto, procurando que a aprobación dos planes de desenvolvemento se realice en coordinación co informe anual que emita sobre as mesmas materias. Por outra parte, tamén se modifica o precepto é o relativo a comunicación previa ao inicio da actividade na que é precisa a realización dunha obra, na que se elimina a referencia ao prazo para a presentación da comunicación evitando con elo confusións en aras da seguridade xurídica.

O capítulo IX dedicado as cámaras oficiais, comercio e minaría estrutúrase en 3 seccións. A sección primeira esta dedicada a modificacións da Lei 5/2004, do 8 de xullo, de Cámaras Oficiais, Industria e Navegación de Galicia. Estas modificacións obedecen a que a Lei 4/2014, do 1 de abril, básica de Cámaras Oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación introduciu unha serie de novas reformas e adaptacións normativas coa pretensión de impulsar as cámaras como entidades de prestación de servizos avogando por un modelo de cámaras dirixido a resultados. Todo isto co fin de reforzar a súa eficiencia no desenvolvemento das funcións que se lles atribúen.

A Disposición Transitoria Primeira da Lei 4/2014, do 1 de abril, básica de cámaras oficiais de comercio, industria, servizos e navegación establecía que as comunidades autónomas deberían adaptar o contido da súa normativa nesta materia ao disposto na lei básica antes do 31 de xaneiro de 2015. Nesta conxuntura, faise imprescindible dar cumprimento ao mandato legal establecido na lei básica estatal e adaptar a normativa galega contida na Lei 5/2004, de 8 de xullo, de cámaras oficiais de comercio, industria e navegación de Galicia á nova regulación básica estatal.

A sección segunda está dedica a modificación da Lei 13/2010, do 17 de decembro, de comercio interior de Galicia. O Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento a competitividade e a eficiencia modificou a normativa básica en materia comercial establecendo unha serie de medidas de simplificación de trámites administrativos en materia de implantación de establecementos comerciais, entre eles, a limitación dos requisitos esixidos a aqueles que estean especificamente ligados á instalación ou infraestrutura e estean xustificadas por razóns imperiosas de interese xeral. Por isto, cómpre modificar o artigo 32 da Lei 13/2010, do 17 de decembro, do comercio interior de Galicia para adaptalo á normativa básica.

Ademais, a simplificación administrativa que busca o devandito Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, preside o resto de modificacións propostas da Lei 13/2010, do 17 de decembro.

A sección terceira está dedicada a modificacións da Lei 3/2008, do 23 de maio, de ordenación da minería de Galicia. Estas modificacións están destinadas a conseguir unha maior simplificación administrativa dos procedementos de outorgamento dos títulos habilitantes para o desempeño das actividades extractivas mineiras en aras de conseguir un procedemento administrativo unitario e integrado. Neste ámbito modifícase o ámbito da aplicación da lei para excluír os aproveitamentos de recursos xeotérmicos de moi baixa entalpía e modifícanse os preceptos relativos aos informes municipais e autonómico.

No capítulo dedicado aos servizos sociais, modifícase o prazo da disposición adicional sexta da Lei 13/2008, do 3 de decembro, de servizos sociais, e engádense dúas novas disposicións adicionais co obxecto de contemplar as consecuencias da falta de resolución expresa no procedemento de elaboración do Programa Individual de Atención, no de recoñecemento do dereito a efectividade das prestacións económicas das persoas solicitantes falecidas e no procedemento de declaración e cualificación do grao de discapacidade. Por último, neste capítulo modifícase tamén a colaboración no ámbito da prestación de servizos sociais a través da Axencia Galega de Servizos Sociais, tendo por obxecto determinar o alcance e condicións a considerar na liquidación das cantidades pendentes de pagamento polos concellos ao consorcio, cando se formalicen os convenios de colaboración coa axencia dirixidos á xestión destes centros.

O capítulo XI dedicado ás medidas de racionalización modifica a Lei 14/2013 coa finalidade de axilizar a tramitación das ordes de axudas financiadas con fondos europeos e alcanzar unha maior eficacia na execución destes créditos e por outro lado, inclúese un artigo dedicado a racionalización dos contratos de transporte escolar.

Remata este título co capítulo XII, no que establécense modificacións da Lei 2/2011, do 16 de xuño, de disciplina orzamentaria e sustentabilidade financeira. Estas modificacións teñen como finalidade reflectir na nosa norma o establecido, fundamentalmente, pola Lei Orgánica 2/2012, do 27 de abril, de Estabilidade Orzamentaria e Sustentabilidade Financeira, pola Lei Orgánica 4/2012, do 28 de setembro, e pola Lei 9/2013, do 20 de decembro, que modifican a primeira. O marco establecido por estas leis responden a tres obxectivos: Garantir a sustentabilidade financeira de todas as Administracións Públicas; fortalecer a confianza na estabilidade da economía española; e reforzar o compromiso de España coa Unión Europea en materia de estabilidade orzamentaria.

As devanditas leis desenvolveron o contido do artigo 135 da Constitución Española. Esta reforma introduciu no máximo nivel normativo do noso ordenamento xurídico unha regra fiscal que limita o déficit público de carácter estrutural no noso país e ademais dá cumprimento ao Tratado de Estabilidade, Coordinación e Goberno na Unión Económica

e Monetaria do 2 de marzo de 2012, garantindo unha adaptación continua e automática á normativa europea.

En consonancia con este marco, o capítulo mencionado considera modificacións na determinación do principio de estabilidade orzamentaria que queda vinculado á situación de equilibrio ou superávit estrutural. Así mesmo, modifícase a instrumentación do devandito principio, considerando as situacións en que se poderá presentar déficit estrutural, restrinxidas a cando se realicen reformas estruturais con efectos a longo prazo e aos supostos de excepción por catástrofes naturais, recesión económica grave ou supostos de emerxencia extraordinaria. Como consecuencia do anterior, elimínase o déficit adicional por investimentos produtivos que permitía a normativa vixente.

Modifícase o precepto destinado a regular o límite de gasto non financeiro e os correspondentes ao cumprimento do principio de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira e ás actuacións na liquidación dos presupostos, coa previsión dos plans a formular en cada caso, o seu contido e a competencia para a súa aprobación e o precepto que regulaba a débeda pública autonómica pasando a denominarse instrumentación do principio de sustentabilidade financeira.

Finalmente, incorpórase unha nova disposición transitoria para establecer que ata o 2020, ano en que se deben cumprir os límites de equilibrio ou superávit estrutural e de débeda pública, será de aplicación o réxime transitorio previsto na normas de estabilidade orzamentaria.

Dentro das disposicións adicionais establécense: a contratación de persoal investigador, a prolongación da permanencia no servizo activo do persoal funcionario ao servizo da administración de Xustiza en Galicia que alcance a idade de xubilación forzosa, a reordenación de entidades instrumentais no ámbito sanitario, a incapacidade temporal por enfermidade común ou accidente non laboral para o persoal cun réxime especial de seguridade social do mutualismo administrativo e a articulación dos principios de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira no réxime contractual da concesión de obra pública da Autovía da Costa da Morte.

A disposición derogatoria establece, por un lado, a derogación do artigo 2 e 3 do Decreto 277/2000, do 9 de novembro, polo que se designan os órganos autonómicos competentes en materia de control de riscos inherentes aos accidentes graves nos que interveñan substancias perigosas, e por outro, as das subalíneas 4 e 5 do artigo 102 do Decreto 20/2011, do 10 de febreiro, polo que se aproba definitivamente o Plan de Ordenación do Litoral de Galicia, como consecuencia do establecido nos artigos 48 e 50 desta lei.

Remata o anteproxecto con cinco disposicións derradeiras. A primeira establece o sentido do silencio administrativo no que atinxe o procedemento de inscrición como parella de feito no Rexistro de Parellas de Feito de Galicia. A segunda, modifica a dispo-

sición transitoria da Lei de caza de Galicia para facer referencia a todos os expedientes administrativos e non só aos expedientes sancionadores. A terceira engade un precepto á Lei do patrimonio cultural de Galicia para regular os supostos de infraccións graves nesta materia. As dúas últimas, son a correspondentes a habilitación normativa e a entrada en vigor da norma.

